

[Socialministeren]

geudvalg, og det kan vel heller ikke være forslagsstillerne ubekendt, at udvalget afleverer sin rapport i løbet af en måneds tid.

Jeg er enig i, at boligproblemet trænger sig på, og Flygtningehjælpen møder i stigende grad vanskeligheder med at skaffe boliger. Derfor er det også vigtigt, at beslutninger træffes på et gennemarbejdet grundlag. Da dette grundlag kommer om ganske kort tid, synes jeg, vi skal vente med diskussionen, til vi har rapporten. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg foretrækker løsninger, der bygger på frivillighed og samarbejde.

I tilknytning til de foreslåede samarbejdsorganer vil jeg nævne, at udvalget også arbejder med et forslag om kontaktudvalg eller lokale organisationer, der skal arbejde med løsning af boligproblemerne. Sådanne organisationer kunne f.eks. bestå af repræsentanter for kommunen og for Flygtningehjælpen samt private og almennyttige udlejere.

Med hensyn til forslaget om et centralt udvalg vil jeg henvise til den arbejdsgruppe, jeg nævnte før, hvori de parter, forslaget nævner, er repræsenteret. Gruppen arbejder, som det fremgik, med de opgaver, som forslagsstillerne ønsker fremmet.

Vi kan som nævnt ikke være uenige om målet, men jeg tror ikke, det er nødvendigt og hensigtsmæssigt med en bemyndigelse til at pålægge kommunerne at modtage et bestemt antal flygtninge. Jeg synes, at virkningen af min henstilling til borgmestrene viser, at vi bør fortsætte ad den vej. Disse bestræbelser på at øge kommunernes engagement i arbejdet kunne intensiveres. Jeg vil gå videre med dette spørgsmål og bede arbejdsgruppen tage det op.

Og så lidt om økonomien. Der er allerede fuld refusion for bistandsydelse og boligstøtte; amtskommunerne får også refusion for bistandsydelse fra nytår. Der er ikke refusion for en række andre ydelser, f.eks. undervisning af børn, tolkebistand, biblioteker og administration, men der er i stedet en udligningsordning med statstilskud vedrørende flygtninge eller indvandrere, og Indenrigsministeriet, Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen drøfter en forbedring af ordningen.

Afslutningsvis vil jeg gentage, at jeg kan tilslutte mig hensigten bag forslaget, men at vi såvidt muligt bør undgå tvangsforanstalt-

ninger, fordi frivillighed og samarbejde er en bedre baggrund for integrationsprocessen.

Herefter har jeg ikke meget at tilføje om VS's beslutningsforslag nr. B 65; her er tale om egentlige kvoteordninger både med hensyn til asylansøgere og flygtninge. VS forestiller sig også, at vi årligt skal tage imod 8.000 flygtninge, altså 20–25 pct. flere end de to seneste år. Det kan godt være, at vi så fik brug for den slags foranstaltninger, men det er ikke situationen i dag. VS vil hermed genrejse debatten om udlændingeloven, og det vil jeg ikke, for loven skal jo tages op til revision efter 1 år.

Torben Lund (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der i øjeblikket ca. 8.000 personer i Danmark, som har fået asyl, eller som kan regne med i nær fremtid at få asyl, men som endnu ikke har en fast bopæl her i landet.

Det er vores opfattelse, at det ikke er nok, at vi giver flygtningene en beskyttelse i Danmark, vi må naturligvis også sikre, at de, så vidt muligt på lige fod med os danskere, gives en mulighed for at skabe sig en rimelig tilværelse i vores land, hvad enten tilværelsen bliver permanent for dem, eller det bliver for et kortere åremål. Forpligtelse til at give dem en rimelig tilværelse er en national opgave i den forstand, at alle dele af landet selvfølgelig bør medvirke.

Jeg vil slå fast, som det også fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, at flygtningene naturligvis som alle andre her i landet har ret til at bosætte sig, hvor de vil, efter at de har forladt Dansk Flygtningehjælps integrationscenter. Men spørgsmålet er, om den frihed til bosætning nu også er reel. Hvis vi ser på flygtningenes fordeling ud over landet, vil vi opdage, at der er en meget klar overrepræsentation af flygtninge i de store byer. Vi vil også opdage, at der er en lang række specielt mindre kommuner, som har slet ingen eller kun ganske få flygtninge. Og endelig vil man konstatere, at flygtningene stort set alle – i hvert fald når det drejer sig om familier – bor i almennyttigt byggeri.

Det er nødvendigt med en mere ligelig fordeling af flygtningene både kommunerne imellem og ved bosætning i den enkelte kommune. Derfor synes jeg, det er et rigtigt